

Grans mals, grans remeis

Aparca en zona blava, posa el tiquet i entra a l'edifici d'oficines per visitar un client. Durant la mitja hora que dura la visita, algú li ha reventat el pany de la porta del maletger i se n'ha endut el portàtil que hi tenia amagat, fora de la vista dels pispes. Es caga en tot. És com si li haguessin arrencat tots els queixals de cop i sense anestèsia. És autònom, treballa pel seu compte i el portàtil no és només un ordinador: és el banc de dades de l'empresa. Per això va instal·lar-hi un geolocalitzador. Per seguretat, per si mai s'esdevenia això d'avui. Vint minuts més tard, en presentar la denúncia a la comissaria, informa a la policia catalana de la ubicació exacte de l'aparell robat: ciutat, carrer i fins i tot el portal. Sap greu, diu el mosso, però no podem fer-hi res. Explica al denunciant que, per accedir al cau dels presumptes lladres, caldria una ordre judicial i els jutges només l'emeten si es preveu un perill imminent. "I si soc jo que m'hi presento i els canto les quaranta?", pregunta l'home. La resposta del mosso és de manual: "En aquest cas pot passar que sigui vostè qui acabi detingut per intent de violació de domicili". "Què he de fer, doncs?, es desespera l'autònom. Ras i curt, fa l'agent: "Compri's un ordinador nou".